

[Korsgaard.]

Teatret har et meget betydeligt Overskud, da at anvende nogle af disse Midler til Teatrets Fremme.

Nu ved jeg nok, at naar man taler om den Kulturfaktor, som Teatret er, vil man i Øjeblikket ustandselig møde dette, at man paa Det kongelige Teater spiller „Orfeus i Underverdenen“. Jeg vil nu for det første fremhæve, at i Modsætning til, hvad et Privatteater vilde gøre, kører Det kongelige Teater ikke Aften efter Aften med denne Forestilling, men giver ogsaa andre Smagsretninger end den, der hylder Stykket „Orfeus i Underverdenen“, Lejlighed til at se noget andet; det kan være Tragedier, det kan være Lystspil paa anden Maade. Men det er selvfølgelig netop en af de Ting, som koster et Teater ikke saa helt lidt, at det ifølge sin hele Stilling ikke maa udnytte en saadan Succes saa meget, som muligt var.

Men aldeles bortset herfra vil jeg, ganske vist rent personligt, vove den Paastand, at Revuegenren i og for sig ikke er en Genre, man helt skal afvise; men vil man have den, saa kan det ogsaa være en Opgave at give den i en Udformning, saa at der i alt Fald ved Siden af Spøgen, der kan være i den, bliver en god Portion Kunst, hvad enten den udøves gennem Dans, Musik eller Sang, eller i det hele taget gennem en skuespil-mæssig Fremførelse.

Jeg synes, det er en underlig overlegen Betragtning at ville hævde, at en Forestilling som „Orfeus i Underverdenen“ — der faktisk er blevet en Forestilling, som alle, der kan krybe og gaa, vil se, og som de sparer sammen til for at se, kan jeg næsten sige, idet de gerne giver Afkald paa andre Nydelser for at kunne opnaa den Nydelse at se den — er en Forestilling, som Landets nationale Scene ikke kan være bekendt at spille. Det er, synes jeg, fuldkommen urimeligt. Den nationale Scene skal ganske vist ligge lidt over den almindelige Smag, men efter min Mening heller ikke for meget. Det kan ikke nytte noget, at man fjerner sig mere fra hinanden, end at de, der er paa den ene Side, og de, der er paa den anden Side af Rampen, har en vis Forbindelse med hinanden.

Det har vist sig, at det danske Folk, som det nu engang er, netop finder, at „Orfeus i Underverdenen“ er en Forestilling af den Type, man ønsker, og, som sagt, givet paa den kunstnerisk forsvarlige og den skønne Maade, som den gives paa, er de Ting i den, som jeg i og for sig ikke sætter nogen Pris paa, i den Grad

glattet ud, at det virkelig bliver en Forestilling, som fremkalder Livsglæde, som fremkalder Sans for Skønhed, hvad enten det drejer sig om Farver, Dans, Sider af Livet, som jeg aldeles ikke mener, der er nogen som helst Grund til nu for Tiden at kaste Vrag paa. Tværtimod maa jeg som min Grundbetragtning hævde, at saaledes som Tiderne udvikler sig i Retning af, at Beskæftigelse bliver sværere og sværere at finde, da at ville kaste Vrag paa det, der nærmer sig Luksus under den ene eller den anden Form, vil uvægerligt betyde, at Arbejdsløsheden forøges i Stedet for at formindskes.

Med disse Bemærkninger maa jeg gentage, at jeg maa anbefale at stemme imod Venstres Ændringsforslag af mange Grunde, men ogsaa fordi det i Virkeligheden ikke er noget, man kan slutte noget om.

Jørgen Jørgensen: Det forekommer mig ikke, at det under denne Debat er blevet klart, hvad det er, Venstre vil. Det, at man siger, at man stiller 250 000 Kr. til Raadighed, for at Teatret kan lukke, er nu ingen stærk Begrundelse. Ethvert Menneske kan sige sig selv, at disse 250 000 Kr. stillet til Raadighed betyder, at vi i Løbet af faa Maaneder maa træffe en anden Ordning. Nu siger det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at han ønsker en Adskillelse af de tre Kunstarter paa Teatret og vil have Skuespilscene alene. Jeg vil gerne vide, om det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i Teaterkommissionen har et Forslag i saa Henseende. Hvis det ærede Medlem er i Stand til, at møde med et Forslag, der giver en Mulighed for, at man kan klare sig med et mindre Beløb, har Rigsdagen jo til enhver Tid Adgang til at kunne vedtage dette Forslag og er ikke bundet til større Udgifter end dem, der vil følge deraf, hvis man bliver enig derom. Men for Øjeblikket at foreslaa en Bevilling paa 250 000 Kr. og paatage sig de Forpligtelser, der følger af at begynde et nyt Teateraar, over for alle de Mennesker, der er beskæftiget derovre, er fuldkommen uden Mening.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen sagde om Venstres Forslag, at det er uærligt. Det er et meget stærkt Udtryk, og det formildedes jo ogsaa i nogen Grad ved, at det samme ærede Medlem derefter erklærede, at han vilde stemme for det. Maa jeg til Gengæld sige, at det var i endnu højere Grad i Overensstemmelse med Retsforbundets Stilling, naar han derefter sagde, at Retsforbundets Stilling her var fuldkommen